

Изх. № 45

София, 02.06.1995 г.

*Конст. г. № 15/95 г.
г.ч. - г.ч. Н. Вавлов
14.VI.95 г. А Н*

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

С. № 22
Дата 14.06.95

ВЪРХОВНИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЗА

УСТАНОВЯВАНЕ НА ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОННОСТ
НА ЧЛ.360, ал.2, ПРЕДЛ. ПОСЛЕДНО ОТ КТ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл.150, ал.ІІ от Конституцията на Република България внасяме искане за установяване на противоконституционност на разпоредбата на чл.360, ал.2, изречение последно от Кодекса на труда (изм.ДВ, бр.100/1992 г.).

Решението за сезиране на Конституционния съд с поставения с искането въпрос е взето от Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд на заседание от 19.05.1995 г., на основание на чл.84, т.2 и чл.95, т.3, във връзка с § 15 от Закона за съдебната власт.

Съображенията за противоконституционност на посочената законова норма са следните:

Член 16 от Конституцията на РБългария прокламира конституционния принцип за гарантиране и защита на труда от закона, а чл.чл.56 и 57-въздигат като неотменимо право на гражданите правото им на защита, когато са нарушени или застра-

шени техни права или законни интереси,

Редица текстове на Основния закон от глава шеста "Съдебна власт" регулират с непосредственото си действие правото на съдебна защита срещу нарушения на основните права и свободи на гражданите - чл.чл.117, ал.1; 120, ал.2;121; 122, ал.1, а други препращат към законовата уредба на съответната материя,

Конституционният принцип за гарантиране и защита на труда от държавата е доразвит и с Кодекса на труда, чиято цел според чл.1, ал.2 е "да осигури свободата и закрилата на труда". Първостепенен по значимост елемент от тази закрила е защитата на работниците и служителите при трудовите спорове, която е уредена с нормите в глава XVIII на КТ. След изменението на Кодекса на труда от 1986 г. (със ЗИКТ, обн.ДВ,бр. 100/1992 г.), трудовите спорове са от компетентност на съдилищата и се разглеждат по правилата на общия исков граждански процес, доколкото в КТ не е предвидено друго - чл.360, ал.1 КТ.

С ал.2 на същия член се изключват от компетентността на съдилищата определена категория трудови спорове (относно освобождаване от длъжност) на посочените в текста изборни и отговорни държавни служители. По отношение на тези спорове КТ не предвижда друга уредба за разрешаването им и доколкото в специален закон е предвиден такъв ред за правна защита, той ще следва да се прилага,

Член 360, ал.2 КТ, обаче, не е съобразен и противоречи с разглежданите норми на Конституцията, които не допускат с акт на Министерския съвет да се определят категории държавни служители, трудовите спорове при уволнение на които не подлежат на разглеждане от съдилищата. С приетото от МС, на основание чл.360, ал.2 КТ, постановление № 135 от 15 юни 1993 г. (обн.ДВ,бр.64/1993 г.) противоконституционно се

дерогира законовата уредба на трудовите отношения, относно тяхната правна защита.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С оглед на изложението, молим, да допуснете и разгледате по същество настоящото искане, и на основание чл. 149, ал.1, т.2 от Конституцията на Република България да обявите противоконституционна разпоредбата на чл.360, ал.2, изречение последно от Кодекса на труда, въз основа на която е прието ПМС № 135/1993 г.

С УВАЖЕНИЕ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

/РУМЕН ЯНКОВ/